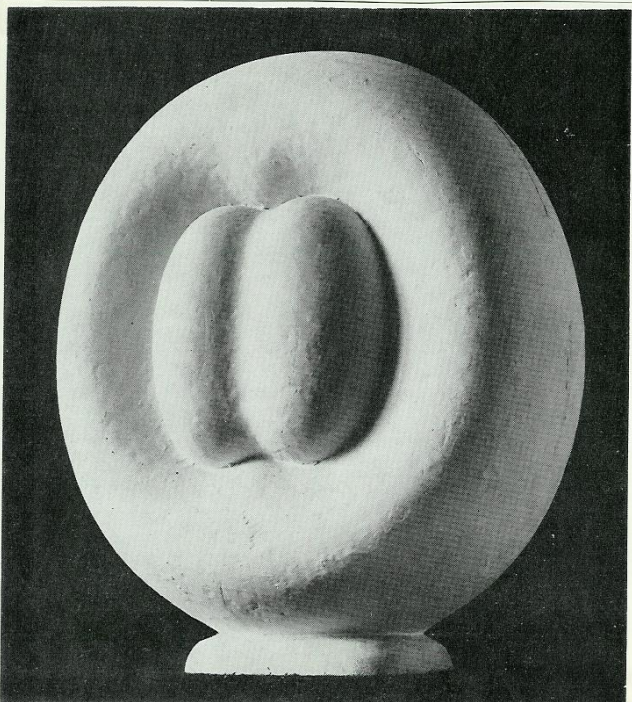

4. Brána protikladov. Epoxid, 1978

tvare, ktorým prúdi životná energia akoby v nekonečnom kolobehu, vnímate metamorfózy podob, meniacich sa pod zorným uhlom nášho pohľadu. Stávame sa svedkami ich zrodenia i premeny. Tieto sochársky mimoriadne náročné diela vyžadujú i od diváka aktivitu, prebúdzajú v ňom básnika.

Rusňákov diela majú vitalitu a energiu a zároveň pôsobia na nás svojou mäkkou plynulosťou, čistotou, poéziou tvaru v súhre svetiel a tieňov. Výsledným pocitom, ku ktorému smeruje pôsobnosť týchto diel, je harmónia.

Rusňákov sochárske dielo vyrastá z pevne vybudovanej myšlienkového koncepcie. Postavil si osobný tvorivý program. Jeho tvorba vyviera zo vzťahu k životu, je motivovaná osobným zážitkom. Sústreďuje sa na vyjadrenie života v jeho nepretržitom plynulom toku, ponára sa do hĺbky. Svojou imagináciou sa dostáva do vnútra procesov, aby tak zachytil prúdenie kreatívnej energie. Uplatňuje sa tu intuícia umelca. Pri utváraní koncepcie sochárskeho diela sa však opiera aj o rozumové úvahy a hlboké poznanie filozofie a umenia. Rusňák upevňuje svoju tvorbu vlastným mysliteľským úsilím. Je filozofom a zároveň básnikom, umelcom meditatívnej povahy.

Ako filozoficky orientovaný umelec zdôrazňuje pozitívne smerovanie, smerovanie k ľudskosti a k vyššej dokonalosti — k duchovnému obsahu.

Vo svojej koncepcii priestorových kreácií vyzdvihuje Rusňák realnosť, neiluzivnosť sochárskeho diela. Snaží sa oživiť a upevniť tie princípy, ktoré sú pre sochárske umenie najtypickejšie. Pre neho však nie je rozhodujúci materiál, do ktorého fixuje svoju ideu. Pracuje v kameni, bronz, epoxide, dreve, betóne, zvära aj monumentálne plastiky z plechu. Materiál mu umožňuje stvárňovať sochu v priestore. Dôležitú úlohu tu zohráva tiež charakter povrchu sochy, na ktorom sa odráža svetlo. Viaceré plastiky vymodelované z hlíny sú odliate do farebného materiálu, jednoliatej farebnej hmoty. Farba sochy podčiarkuje jej živosť. V Rusňákovej sochárskej tvorbe je najpodstatnejšia otázka svetla. Priestorovosť sochy je u neho predovšetkým problematikou svetla a tieňa s transcendentnou inšpiráciou (symbolickou hodnotou).

Rusňák vo svojom sochárskom diele naplnia vlastný identický osobitý program. Vždy stál mimo problematiky prichádzajúcich a odchádzajúcich dobových tendencií. Vytvára novú jedinečnú poetiku, ktorej obdobu by sme len ťažko mohli hľadať i v registri svetového sochárstva.

Jana Pivovarníková